

POLARIS

1-2020

Časopis orientačních běžců klubu SK Žabovřesky

Světlo z obálky:

Adam Urbánek – NOB Přeckov 28. února

S podnadvísem: Jak dorostenci kazí Polaris!

Úvodem

Jenda nám nakázal tvořit Polaris, tak se tomu nějak snažíme přijít na kloub. Začali jsme nám velmi příjemnou formou, založili jsme oddílový Instagram, takže pokud nás ještě nesledujete, určitě začněte 📧 @zabinyyy. Žádnou pravidelnost neslibujeme, ale nazvali jsme tento díl prvním, takže možná ještě nějaké budou.

Řekla bych, že první jarní číslo by se mělo věnovat poohlédnutí za přípravou. Jenže příprava nám kvůli krizovému stavu úplně nekončí, první závody totiž budou nejdříve na konci května. Takhle část přípravy sice probíhá trochu abnormálně, ale rozhodně je kde trénovat. Poctivě sledujte webové stránky a ideálně facebookovou skupinu, aby vám nic neuteklo. Například na tyto dny nám Miloš s Jendou postavili middlové tratě v Bukovince a nazvali to Otevřené mistrovství ZBM na krátké trati, takže ani o závodní nasazení nepřijdete.

Klárka B.

Rozhovor

Ahoj Adame, do jaké dorostenecké štafety po tvých úspěších ve Slovinsku míříš? Ahoj, tak myslím, že co se týče štafety, tak už mám společně s Pepou místo v áčku jisté, ne, že bych si to teda nějak zasloužil, ale Jendovy podmínky ze Slovinska jsme oba splnili, takže áčková štafeta už se na nás těší. Je sice pravděpodobné, že nás béčko složené z těch nejlepších snadno řízne, ale to přece vůbec není podstatný, důležitý je, že my budem áčko!!!

Jak moc se cítíš, že máš po přípravě natrénováno? No, dokud nepřišly koronaprázdniny, tak to docela šlo, ale teď jsem byl postaven před výzvu jménem individuální příprava další dva měsíce a v tomhle souboji zatím moje líná stránka osobnosti drsně poráží tu, která by chtěla trénovat. Jako originální výmluvu aspoň můžu říct, že mám trochu bolavé kolínko a tak se teď musím trochu šetřit. Ale doma se zase nedá být nekonečně a tak věřím, že až kolínko vyléčím, tak se mi zase bude chtít vyběhnout ven.

Na jakou zatím nezrušenou orientáckou akci se nejvíc těšíš? No to je těžká otázka, normálně bych řekl sprintové mistrovství, ale to už je zrušený, a navíc moc nevíme, co bude a co ne, ale doufejme, že štafety a družstva na podzim budou, a na ty se třeba docela těším. Samozřejmě áčková štafeta se těší taky.

Obáváš se toho, že tě bude bratr v budoucích letech předbíhat? No to ne, spíš se bojím, že to bude už na podzim, až přejde do dorostu. :D On je totiž mnohem poctivější sportovec než já. Ale jsem aspoň rád, že zatím jsem o něco rychlejší než on a zároveň, že s ním nejsem v kategorii, abych nemusel čelit nějakým potupným porážkám.

Bonusová otázka... kdo si myslíš, že je nejoblíbenější dorostenec? Tak to je dobrá otázka, neustále se to rozhoduje mezi Klárkou a Pepou, ale já čekám, kdy už někdo konečně prozře a dojde mu, že nejoblíbenější dorostenec bydlí v Medlánkách a Anička to není. :D

Adam U.

Povánoční Sklené

Každoroční pololetní soustředění žáků na Skleném proběhlo i letos. Zpestřením byly třeba štafetky v areálu, kde zvítězil ten, kdo se nedisknul.

Andrea – fotky

Mapový výjezd Šaštín

Po pátečním nočáku jsme se vydali obhlédnout i zahraniční terény na Slovensko. Někteří z nás naběhali přes 28 km! Až na pár chybějících kupek v místě druhého tréninku to bylo boží.

Soustředění v Portugalsku o jarních prázdninách

S (v obou směrech) opožděnější skupinkou jsme se setkali na letišti ve Vídni, kam jsme za vedení hlavy rodiny bez úhony přijeli vlakem. Vold zvládl nechat prohlédnout kufr a mohli jsme se nalodit do letadla, tím jsme byli nuceni prolézt jako papuče komínem, než jsme si probojovali cestu k našim sedadlům. Na mě už čekala na místě společnost, svojí angličtinou jsem ji naprosto eliminoval a přesadil o místo vedle, abych se mohl spokojeně uvelebit u svého okýnka.

Po příletu nás místo slunečna a krásných žen přivítalo nechutné počasí a velice nedochvilná paní, která nás měla donavigovat k půjčeným autům. K ubytování jsme přijeli pozdě večer, takže jsme si nemohli pořádně prohlédnout všechny jeho nádheru a to, co v sobě ukrývá tj. pražáky. Uvařili jsme párky, zasmáli se nad kečupem a šli spát.

Soustředění ubíhalo v rodinném duchu a to, že se zde nenacházel internet, nás bez pochyb motivovala k lepším běžeckým výkonům a podpořilo naši nechuť k Praze, která vlastnila „společný“ internet a chovala se s ním jako slepec s kaleidoskopem. Vařit jsme si museli sami, ale díky naší výtečné rajske se rozhodlo, že se zajdeme najíst někde jinde. Za doprovodu Billie Eilish jsme snědli typicky portugalské menu skládající se z typicky neportugalských ingrediencí. Praze jsme se rozhodli dokázat

naší dominanci ve hře zvané fotbal a za výpomoci našich oddílových lichokopytníků a brankáře jsme ji vítězoslavně a podle očekávání udolali.

Čím blíž byl konec soustředění, tím větší byla únava. Poslední tréninky absolvoval nejoblíbenější dorostenec (já)* prakticky pěšky a už se nemohl dočkat na návrat do Brna. Vyděl opět zvládl nechat prohlédnout kufr a byli jsme připuštěni k osobní kontrole. Zde se můj batůžek rozhodl spáchat sebevraždu a zvolil špatnou kolejničku značící, že je s ním něco v nepořádku. Blíže mě prohledat měl za úkol velice zdatný muž černé pleti, který mi byl nepříjemně moc povědomý. Naštěstí se ukázalo, že to byl omyl a já ze sevření jeho pěti spárů unikl jenom se zlomenou bagetou.

Cesta zpět utíkala poměrně rychle, ale na úplném konci naše letadlo najelo na kruhový objezd a Danáč se zbytkem reprezentace se nejspíš vepředu postarali o to, aby na něm úctyhodnou chvíli zůstal. Na letišti nás přivítali jogurty a lžičky. Pobrali jsme všechny zbloudilé orientáky a příživníky, natočili pár tiktoků a osobními auty se rozjeli spokojení a plní nových jak mapových tak cestovatelských zkušeností směrem Brno.

V Portugalsku se ztratili: dva hektolitry koly, půlka mapy Vinohrad a moje losové plavky

Pepa Š.

*pozn. redakce: nejoblíbenější dorostenec se neúčastnil

Soustředění ve Slovinsku

Po několikahodinové cestě a pravidelné výměně míst (kvůli kapacitě zadních sedadel v Jendově autě) jsme všichni lehce unavení dorazili na ubytování. Ještě před začátkem cesty jsme navíc byli stresováni Jendou, který omylem objednal špatné pokoje (myslím si, že dvanácti a sedmi lůžkový), ale tyto obavy byly po příjezdu vyvráceny.

Některé tréninky pak zaujaly takovým množstvím trní, že jím nešlo ani projít. Večer po běhání většina z nás chodila do blízkého bazénu se

Ráno mě překvapila snídaně, protože jsem na tomhle soustředění byla poprvé a nevěděla jsem, jak dobře se tam vaří.

slanou vodou (takže šlo, díky našim škrábancům, o relaxaci i utrpení zároveň), ale i přes to jsme zůstávali tak dlouho, dokud nám pan plavčík nepískal u uší nebo paní recepční nezhasla, když jsme ještě byli v šatnách.

Závody byly příjemněny luhačovickými palačinkami. I když zase na druhou stranu jsem, díky mému dobrému skutku, poměrně rychle přišla o buzolu, kterou mi ten nejmenovaný teslácký kluk ještě nevrátil (sice neměl ani příležitost ale to je vedlejší)*. Cestou zpátky už žádné stěhování neprobíhalo, protože Luděk, který řídil mikrobuse, neměl nějak náladu na přestávky. Takže jsme do Brna dorazili o dost dřív než ostatní auta.

Anička O.

*pozn. redakce: jakékoliv informace o Aniččině buzole prosím hláste

LipicaOPEN Stage 1:

W12 1. Johana Čechová - 15:22, 3. Klára Kočová - 20:13/+04:51, 8. Eva Marková - 26:25/+11:03, **W14** 1. Lucie Hlaváčová - 29:54, 4. Kristýna Finstrlová - 30:35/+00:41, 11. Magda Barnatová - 37:58/+08:04, **W16** 1. Rita Máramarosi - 40:11, 4. Julie Finstrlová - 42:12/+02:01, 6. Anna Ondrová - 45:18/+05:07, **W18** 1. Katja Babič - 44:49, 13. Klára Barnatová - 59:47/+14:58, **W21E** 1. Sina Tommer - 62:21, 2. Gabriela Hiršová - 70:50/+08:29, **M14** 1. Tomáš Urbánek - 36:32, 3. Vojtěch Koča - 39:27/+02:55, 18. Filip Marek - 51:47/+15:15, 32. Filip Finstrle - 86:23/+49:51, **M16** 1. Josef Štěrbač - 44:24, 8. Vojtěch Marek - 49:59/+05:35, **M18** 1. Adam Urbánek - 63:00, **M21E** 1. Andreas Sølberg - 76:05, 25. Alexandr Jordanov - 94:18/+18:13, 34. Jan Zháňal - 102:54/+26:49, 38. Luděk Finstrle - 104:16/+28:11

Stage 2:

W12 1. Eva Marková - 16:01, 9. Klára Kočová - 41:52/+25:51, **W14** 1. Hana Doušková - 18:48, 3. Kristýna Finstrlová - 21:13/+02:25, 12. Magda Barnatová - 26:15/+07:27, **W16** 1. Kamilla Kiss - 25:49, 5. Julie Finstrlová - 29:32/+03:43, 10. Anna Ondrová - 33:33/+07:44, **W18** 1. Katja Babič - 31:29, 4. Klára Barnatová - 38:09/+06:40, **W21E** 1. Sina Tommer - 39:57, 4. Gabriela Hiršová - 46:28/+06:31, **M14** 1. Patrik Štábl - 25:39, 3. Vojtěch Koča - 27:00/+01:21, 13. Filip Marek - 31:51/+06:12, 16. Tomáš Urbánek - 34:46/+09:07, 26. Filip Finstrle - 44:47/+19:08, **M16** 1. Josef Štěrbač - 33:44, 6. Vojtěch Marek - 36:28/+02:44, **M18** 1. Kelén Klement - 40:11, 4. Adam Urbánek - 42:18/+02:07, **M21B** 1. Herwig Allwinger - 35:10, 27. Jirka Hrazdil - 68:57/+33:47, **M21E** 1. Georg Gröll - 35:26, 31. Alexandr Jordanov - 44:18/+08:52, 47. Jan Zháňal - 49:01/+13:35, 58. Luděk Finstrle - 52:26/+17:00

Mapový trénink Žebětín

Bohužel ani orientáček se krizovému stavu nevyhnul. Nemůžeme teď trénovat ve skupinách jako jsme zvyklí, ale to neznamená, že nebudeme trénovat vůbec. Saša s Jendou nám tedy nachystali na první jarní víkend tzv. Otevřený mapový trénink. Vytisknete si mapu doma, autem podle stanoveného času přijedete, odběhnete trénink a bez kontaktu s ostatními si to zase namíříte domů.

Chyba měsíce (spíš čtvrtletí)

Po anketě, která proběhla na instagramu. Se chybou tohoto polarisového čísla stává Pepova (Š.) z Portugalska. Pokochejte se sami, terén tam rozhodně nebyl jednoduchý.

Závěrem

Zadání „kratičké ohlédnutí za letošní přípravou“ snad tahle slátanina splnila. Můžete doufat, že další díl bude lepší, nebo alespoň na úrovni tohoto. Noste roušky, vyřídíte si mapy, udělejte jiné kraviny, na které normálně nemáte čas. A trénujte!

Pokud byste se rádi podíleli nebo nám třeba jen chtěli poděkovat nebo vynadat, pište a posílejte cokoli (i drby) na polaris.zabiny@gmail.com. Sháníme také korekturu, fotografie a adepty na rozhovory :D.